

Cândva mi-or crește aripi

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Cândva mi-or crește aripi de dorul tău să știi
Și o să-ți ies în cale, prin poarta inimii,
Voi trece ca o vrajă și voi deschide larg
Ferestrele albastre să afli că-mi ești drag.

Cândva mi-or crește frunze pe ramurile verzi,
Voi înflori deodată și poate-ai să mă crezi
Că niciodată, nimeni, atâtea primăveri
Nu mi-a lăsat pe buze... Noi doi restanțieri

La marea fericire, ne-am întâlnit tardiv...
Cândva mi-or crește aripi lipsite de motiv,
Voi învăța că zborul cu tine e înalt,
Că noi trăim de-o vreme unul în celălalt.

- Când îți vor crește aripi, în basmul meu te-aștept
Să-ți spăl cu rouă ochii și să te strâng la piept
Iar din magnolii albe să-ți cos veșminte noi,
Că-s patru anotimpuri și numai amândoi

Le vom trăi pe toate în vers, iar pe pământ
Vom construi altare cu rune din cuvânt,
Că nimeni, niciodată, nu va putea la fel
Să se transforme-n floare cu răs de clopoțel.

Și dacă lângă tine am învățat să zbor,
Dă-mi mâna ta, iubito, deasupra tuturor
Să ne 'nălțăm pe tâmpla acestui vis înalt
Că locuim de-o vreme unul în celălalt.